

GÖZ KAPAKLARI İLTİHABI

Cheryl Kluge, Amerika Birleşik Devletleri

18 Mart 2011

“Çatışmama en iyi çözümün başka bir domuz edinmek olduğunu biliyordum”

1997’de kocamla ben koca göbekli bir domuz edindik; Frank amca. Birçok hayvanımız vardı ve farklı bir şey edinmek istedik. Domuzlar çok zekidir ve Discovery Channel’a göre En Zeki 10 Hayvan listesinde 6. olarak sayılmaktadır. Köpekler 7. sıradadır. Frank amca da gerçekten domuzlarda olduğu gibi biricikti. Ondan her zaman küçük erkek bebeğim diye bahsederdim. Kocam ve ben çocuk sahibi olmak istememiştik çünkü bunu arzu etmiyorduk. Ancak evde birçok hayvanımız olmasını seviyorduk.

Frank amcanın yaşlandıkça ve irileştikçe (bazı erkekler neredeyse 90 kg. gelir) eğer yürüyemezse, onu herhangi bir yere taşımamızın mümkün olamayacağını her zaman farkındaydım. Domuzlarda artrit çok sık görülür ve artrit yüzünden topallamaya başlarsa onu “uyutmak” zorunda kalacağımı biliyordum. Fakat bu benim bebeğime olmayacaktı. Onu nasıl sağlıklı tutacağımı biliyordum. Hiçbir zaman aşırı kilolu olmayacak ve düzenli eksersiz yapacaktı. Ev içinde yaşadı ve uyumak için yumuşacık sıcak bir yatağı vardı.

2008’de bir gün ot yemek için ön dizlerine çöktüğünde tasmaıyla dışarıda yürüyorduk. Biraz dizlerinin üzerinde sendeledi ve ot yemeye devam etti. O gün artritinin başlangıcıydı. Frank amca’yı gözümün önünden kaybetme korkum başlamıştı.

Aralıklarla dizlerinin üzerinde yürümesinden bir hafta sonra eve bir veteriner çağırdım. Domuzun büyük olasılıkla artritinin erken aşamasında olduğunu doğruladı. Kullanmam için bazı ilaçlar verdi. Bu ilaçların Frank amcanın hastalığını tedavi edeceği konusunda iyimserdim. O gece göz kapaklarım feci şekilde kaşınmaya başladı. Sabah kalktığımda üzerlerinde bazı kırmızı ve şişkin lekeler vardı. Bir şeye karşı alerjik olduğumu sandım. Henüz German New Medicine’in farkına varmamıştım.

İlaç, kullanmaya devam ettiği sürece iyi geldi ama uzun dönem için değildi. Dolayısıyla bittiğinde yine dizlerinin üzerinde yürümeye başladı. Sonraki 2 yıl boyunca tedavi için dünyadaki her ilaç firmasını geniş şekilde araştırdım. Frank amcaya glukozamin kondroitin, balık yağı, artritli evcil hayvanlar için her türlü takviyeyi, antibiyotikleri verdim ve hatta sodyum klorit çözeltisi (MMS) bile denedim. Her seferinde cevap vermiş ve daha dik yürüyormuş gibi görünüyordu ve onu koruduğum için rahatlıyordum. Göz kapağı problemimin Frank amcayla ilgilendiğim zamanlardaki iniş çıkışlarımla ilişkili olduğunu fark ettim. Her seferinde cildimdeki patlamalar giderek kötüleşiyordu. Geceleri sürdüğüm göz maskeme veya deterjana veya başka bir şeye alerjim olduğunu düşünmeye devam ediyordum. Vazelin, Hindistan cevizi yağı, Neosporin, kortizonlu krem, anti-fungal krem, her şeyi kullandım. Göz kapaklarım ya kuru ve kabukluydu ya da kızarık ve yangılıydı.

Doktorumdan German New Medicine'ı duydum ve GNM sitesini okumaya başladım. Deri rahatsızlıklarıyla "ayrılık çatışmaları" arasındaki bağlantıyı anlamaya başladım. Frank amca hakkında bir domuz yetiştiricisi ile ağlayarak konuştuğumu hatırladığım o gece, kadın bana tüm domuzları için Solitary Hermit Teapills denilen Çin menşeli bitkinin işe yaradığına yemin edebileceğini söyledi. Bu hapların mucize gibi olduğunu anlattı. Onunla konuştuktan sonra umutla hemen sipariş verdim ve gözlerim deliler gibi kaşınmaya başladı. GNM ile bağlantı kurdum. Ne zaman umutlu hissetsem göz kapağımın derisi iyileşmeye dönüyor ve dolayısıyla kızarık bir yangıyla kaşıntı oluyordu. Frank'ı kaybedeceğime dair strese girdiğimde, iyileşme duruyordu. Bu defalarca tekrar eden bir döngüydü.

Şimdi sebebin ne olduğunu biliyordum. Frank'ın kısıtlılığını kabullenmeye çalıştım. Onu kabul ettiğimde göz kapaklarım daha iyiye gitti. Fakat hala tam olarak durduramamıştım.

2010 yazında Frank amca arka bacaklarında artrit geliştirdi. Bir zamanlar yemek tabağı basamaklardan 3 metre kadar uzaktaydı. Ama artık öyle değildi. 1 metre gidip uzanıyordu. Sonra kalkıp yeniden 1,5 metre gidip oturuyordu. Yemeğine ulaşması veya ıslanması umurunda değildi.

Ağustos sonunda artık çok ender hareket ediyordu. Hala yemek yiyordu ama uyumak için yatağına dönemiyordu. Sabahları tuvaletini yaptıktan sonra hemen yerde yatıp uyuyordu. Onu dışarıya çıkarmak her seferinde 20 dk. mı alıyordu. Tekrar veteriner geldi ve arka bacaklarında da osteoartrit olduğunu söyleyerek çok güçlü bir ağrı kesici verdi. İlaç hakkında biraz okudum ve karaciğer ile böbrek yetmezliği dahil birçok kötü yan etkisi olduğunu öğrendim. Elbette Frank amca için çözüm bu değildi ve her ne olursa olsun işe yaramayacaktı.

13 yıl sonra Frank amcanın hayatına son verme zamanı gelmişti. Kendimden kuşku ve suçluluğum dayanılmazdı! Kafamın içinde bu konuşmayı yapıp yapmamakla ilgili gidip gelmeye devam ediyordum. Sonunda hiçbir tedavinin bulunamayacağına karar verdim. Veteriner eve geldi; bütün o sürede Frank'le birlikteydim.

Çatışmama en iyi çözümün bir başka domuz edinmek olduğunu biliyordum, ne kadar uzun süre beklersem çatışmamı çözmek o kadar fazla zaman alacaktı.

Birkaç hafta içinde Missouri'de Eylül ayı sonunda domuz yavruları olmasını bekleyen bir domuz yetiştiricisi bulmuştum. Çok heyecanlıyım! Yaklaşık 2-3 haftalıkarken resimlerini çekip gönderdi ve bize hangi yavruyu istediğimizi sordu. Bu sefer bir kız istediğimizi biliyorduk. Dosyayı açıp 3 küçük domuz yavrusunun resmini görünce, bilin bakalım ne oldu? Gözlerim kaşınmaya başladı!!!

Adı Phoebe olacaktı ve domuz yetiştiricisinden aldığım her bir bilgiyle göz kapaklarım daha da kızarıp şişiyordu. En son ve en kötü dönem, Phoebe'nin tasmağını postadan aldığım zamandı. Tasmayı aldığımın ertesi günü göz kapaklarım şimdiye kadar hiç görmediğim haldeydi! 2 hafta sonra Kasım ayı sonunda Phoebe'yi havalimanında karşıladık. Gözlerim o geceki kadar tepki vermedi, hemen hemen iyileşmenin son aşamasındaydılar. Öyle şaşırtıcı ki!

Ah, bir şey daha. Her iki gözüm de etkilenmiş olmakla birlikte, sol gözüm (ben sağ el kullanıyorum) her zaman daha kötüydü. GNM'e göre bu taraf bir anne/çocuk çatışmasıyla ilişkilidir.

Cheryl Kluge

GNM Açıklaması: Deri (epidermis) biyolojik olarak bir ayrılık çatışmasıyla, beklenmedik bir temas kaybıyla bağıntılıdır. Göz kapağı derisi de *görsel* bir ayrılık çatışmasıyla bağıntılıdır. Cheryl: “*Frank amcamı gözümün önünden kaybetme korkum başlamıştı.*” **İlk çatışma çözümü:** Bu ilaçların *Frank amcamın hastalığını tedavi edeceğine* dair iyimserdim. O gece göz kapaklarım feci şekilde kaşınmaya başlamıştı.”

Cheryl'in hem çatışma aktif fazı hem de iyileşme fazı (“göz kapaklarım ya kuru ve kabuklu ya da kızarıklık ve yangılıydı”) belirtileri vardı. Bu onun sürekli olarak iyileşme sürecini (yangı) kesintiye uğratan çatışma nökslerini (kuru deri) gösterir. GNM bilgisi sayesinde Cheryl bağlantıları kurabildi: “Ne zaman umutlu hissetsem göz kapağımın derisi iyileşmeye dönüyor ve dolayısıyla kızarıklık bir yangıyla kaşıntı oluyordu. Frank'ı kaybedeceğime dair strese girdiğimde, iyileşme duruyordu. Bu defalarca tekrar eden bir döngüydü.” Cheryl hiçbir şeye karşı alerjik değildi ancak – geleneksel tıbbi terimi kullanmak adına – Frank amcamı kaybetmeye “alerjikti”.

Son çatışma çözümü: Cheryl doğru kararı vererek Biyolojik Programı tamamlama noktasındaydı: “Çatışmama en iyi çözümün başka bir domuz edinmek olduğunu biliyordum”. Böylece yeni domuz yavrusunu aldığı anda, göz kapağı derisi çabucak iyileşti (Tasmayı aldığımın ertesi günü göz kapaklarım şimdiye kadar hiç görmediğim haldeydi!).

Frank amcamın artrite fiziksel performans çatışması sebep olmuştur (ağır kilolarına bağlı olarak yürüme zorlukları).

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com